

בת האמריקאית והצרפתי

נולדה לקנרס ברגן, 39, שחקנית הקולנוע האמריקאית (תארת וות הבשרים). האלגנטית והבלונדית ולבעלה, הבימאי הצרפתי לואי מאל, 53, בתם הבכורה, קלואה.

האיש עם החסקה

נפטר בכפר-שמריהו, בגיל 72, עמיאל (אמיל) אבינרי, מי ראשוני המצילים בשפתימה של תל-אביב, שזקף לזכותו הצלתם מטביעה של יותר מאלף איש. אבינרי, האיש ששיכלל את סירת החסקה למטרות הצלה, נודע בעברו גם כאלוף הארץ באיגרוף, אשר התמודד בשנות ה-30 עם אלופי סוריה, לבנון ומצרים, שעל אלופה, אחד מוחמד נגיב (לימים, נשיאה הראשון של מצרים) אף גבר.

הגולה המגלה

נפטר בפולטרון, קליפורניה, בגיל 72, לון גרל, שליטה בחסד האמריקאים של קמבודיה עד 1975, עת ברח ממנה מפני כוחות החמר רז' וגלה, עם אשתו ותשעת ילדיו, לי ארצות-הברית. היה זה שלוש שנים אחר שגול, שהיה, בזה אחר זה, רמטכ"ל, שר-טבחון וראשי-משלה, תפס את השלטון מקורמו, הנסיך נורודום סיהאנוק, שגלה אז לצפון קוריאה, בה הוא חי בארמון נרחב שהועמד לרשותו, עד עצם היום הזה.

בת מייסד הכליבו

נפטרה בלונדון, דקות אחדות לפני שעמדה להשתתף במסיבה של המגבית היהודית, בגיל 83, אליין בלונד, נשיאת-הכבוד של ויצו בכר"י שניה הגדולה ומי שהיתה בתו האחרונה בחיים של מייקל מארכס, אחד משני מייסדי רשת הכליבו הענק מארכס אנד ספנסר.

עגבת או אוברדום

הועלו 194 שנים אחר מותו, ובשנה שהסרט אמדיאוס החזיר את

המיקרופון

בידיים יהודיות

מונה בלונדון, כסגן-מנהל השידורים הערביים של הבי-בי-סי, המשודרים לרחבי המרחב, בני עמרי, יהודי יליד מצריים, שגדל בקפריסין, התחנך כאנגליה ונשוי לפולניה נוצ' ריה. לנוכח מאהות השגרירים הערביים כלונדון על המניו, הסביר הבי-בי-סי כי עמר הוא האיש המתאים ביותר לתפקיד בזכות עברו (כעורכס של שני עיתונים ערביים היוצאים לאור בי לונדון) ויריעותיו הלשוניות, שהן, בנוסף לערכית: אנגלית, צרפתית, איטלקית ויוונית.

אלוף הנתונים

הטיבעיים

הוכתר בקארולינה הי צפונית, ארצות-הברית, כתואר אלוף השורקים, אירווינג בהן, 66, לוטש-יהלומים יהודי בגימלאות, החי בי אוקלנד, קליפורניה. כהן, השורק גם קיטעי אופרה, גם מוסיקת ג'ז, גם שירי-עם וגם שירים בייריש, גילה כי את אמנות השריקה רכש בנעוריו, כאשר, מהיעדר-אמצעים, לא היה יכול לרכוש כלי מוסיקאי, נאלץ להסתפק בכתבונים שיריים.

סודות

חדר-המיטות

נישאה בלאסיוגאס, כפעם הרביעית בחייה, ג'ואן קוליס, 52, שחקנית קולנוע, אם לשלושה ופצצת-מין אנגלית, שהופיעה עוד לפני שני תיים בעירום מלא מעל דפי פלייבוי ושספר זיכרונותיה, שאותו פירסמה לפני ארבע שנים, היה רבי-מכר, שבו לא

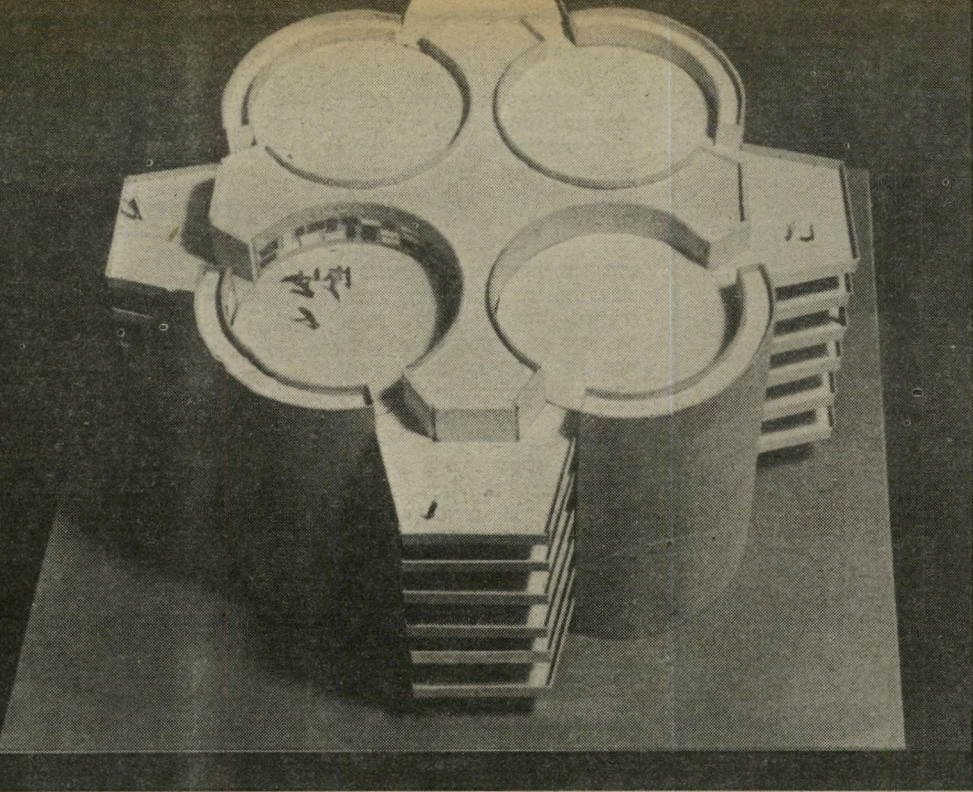
שחקנית ברגן

אמריקאית, אלגנטית ובלונדית

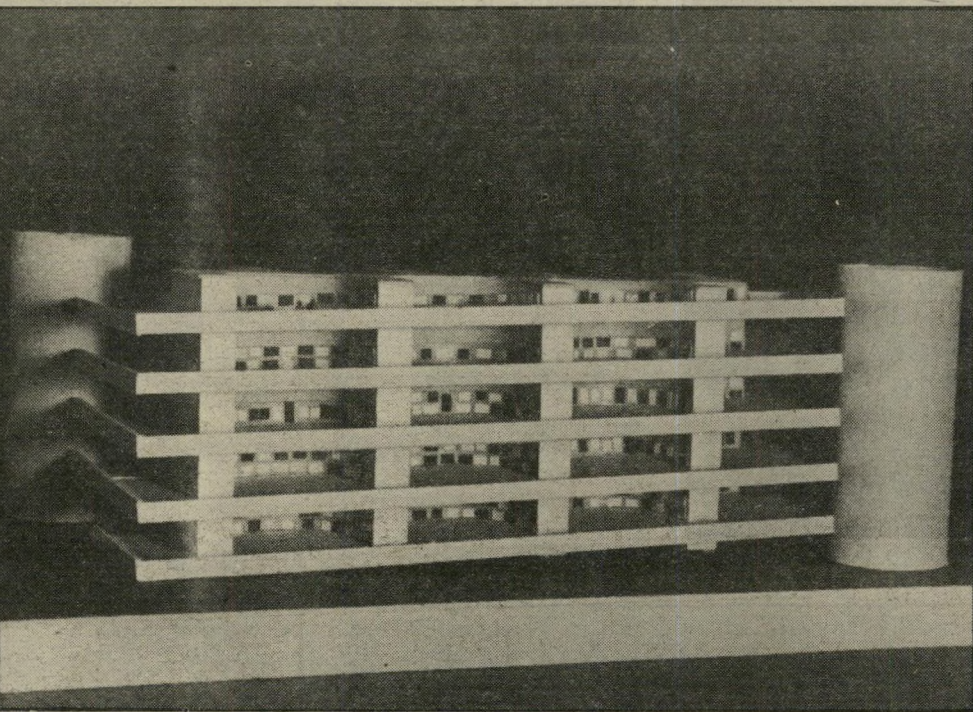
הנושא לתודעת הציבור, עלי-די מיספר רופאים-חוקרים גרמניים ואוסטריים, סברות חדשות על סיבת מותו של וולסנגג אמדיאוס מוצארט: או שהמלחין, שהיה, כנראה, חולה עגבת, נטל כמויות מופרזות של כמפית, תרופת העגבת של אותם ימים, או שרופאיו הקיזו רם רבי (בשכועות האחרונים לחייו, עד שלושה ליטר לשבוע) מגופו החלוש של הגאון, מתוך כוונה לרפא אותו ממחשוי השונים והרכים.

הנליח לקפריסין

נפטר בירושלים, בגיל 69, יוסף גריש, מי שהיה עד לפני שנה, עת חלה, משך 15 שנים סגן ראש עיריית ירושלים, אחי ששימש קודם

אין זה שיכון מפואר לעשירים. זהו בית-קברות. כך (למעלה ולמטה) מציע טוביה שגיב לקבור את המחים

קטנים. הגלוסקמה הונחה כפינת המערה, שם ציפו העצמות לתחיית המתים, והקבר נותר פנוי לגופה נוספת.

רוטציה של קברים

טוביה שגיב, אדריכל תל אביב, גילה את שיטת-הקומות, הרעיון שלו עירוני יותר. הוא תוכנן מיבנה רבי-מיפליסי. בתוכו גרעין יצוק, הממולא באדמה מבסיסו ועד ראשו, ובו גומחות-קבורה. סביב הגרעין יש שיטת-התייחדות למבקרים. הגישה לכל מיפס היא באמצעות מדרגות או מעליות.

היהודים הרפורמים של קהילת ניר ג'סי כבר גילו את יתרונות בניין-הקבורה, "קבורה על-קרקעית" — כך הם מכנים זאת. וכהרגלם של אמריקאים, הפכו את העניין למודעת-ענק בעיתונים: "המוסוליאום היהודי הראשון, במרחק כמה דקות נסיעה מניו-יורק, הקבורה העל-קרקעית מכובדת יותר, פחות מזועזעת מקבורה תת-קרקעית. זוהי המתנה האהובה

לוניות להפוך בית-קברות ישן לשי-כונת-מגורים, למשל, וגם לא ירשו להפוך את אדמת הקברים, לשימוש חוזר, פן תופרע מנוחת-המתים. רחיית הרעיון הקניבאלי מולידה את הצורך בפיתרונות-קבורה אחרים. האדריכלים אורי פונגר וטוביה שגיב מצאו שיטות-קבורה קמציניות בקרקע (1100 קברים לדונם), שאפשר להפעילן בלב הערים, כדי שלא להרחיק בין המתים לקרוביהם החיים. פונגר, אדריכל ירושלמי, מציע לבנות-גבעות מלאכותיות ובתוכן כעין רחובות וכיכרות, מיפלים אחדים. בכל רחוב-קבורה יהיו שורות-שורות של קברים, בשלוש קומות.

הישראליים הקדמונים, שהשכילו לנצל כל פיסת-קרקע למען החיים, אף מיהזרו את הקברים. ביום השנה למות הנפטר לוקטו עצמותיו מתוך הקבר הונחו בגלוסקמות, שהם ארונות-אבן

בחברה קדישא מתנחלים ואומרים, כי בעוד שנים אחדות, כא-שר לא יותרו מקומות קבורה פנויים, ייבא מישרי-הרתות קבוצה של קני-כאלים מיערות גיניאה החדשה. הקני-כאלים יפוזרו בין ערי הארץ. דקה אחת לפני שיהודי גוסס ייפח את נישמתו, יתנפל עליו הקניבאל העירוני ויבלע אותו לתיאבון, כך תיפתר בעיית מקומות-הקבורה.

הפיתרון, סביר להניח, לא יתקבל בעין יפה אצל הרשויות, וביתניים, המצוקה בעינה עומדת. אפשר לדחוס בכל דונם אדמה 250 קברים. בגוש דן נפטרים מדי שנה 8000 בני-אדם, שהם 32 דונם של קברים. בתי-הקבורה כחור לון ובקריית-שאול הולכים ונסתמים. עדיין לא נמצא בית-קברות חלופי. בירושלים משתמשים לקבורה בע-תודות-קרקע אחרונות, שיועדו לתע-שיה. בחיפה הורחב בית-הקבורות ופלש לשטח מחנות-הצבא, הסמוכים לו. מלבד מצוקת-הקרקעיות הנוכחית, יש לזכור כי קרקע של בית-קברות לעולם לא תוכל לשנות את ייעודה. המאמינים בשימור העצמות למען יום תחיית-המתים, לא יניחו לרשויות החיי